

102007

Repertoriumnummer 2017/ 5719
Datum van uitspraak 22 juni 2017
Rolnummer 2016/AR/658 2016/AR/659

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Samenvoeging zaken

Afstand inzake 2016/AR/658

eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

vijfde kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000884599-0001-0011-01-01-1

I. 2016/AR/658

Failissement DIY INDUSTRIAL BELGIUM BVBA, met maatschappelijke zetel gevestigd te 2160 WOMMELGEM, Kapelstraat 85, KBO 0545.975.782.

Curator Mr. Herman HELLENBOSCH, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Amerikalei 160,

Appellante; niemand verschenen zijnde; curatele zet procedure niet verder;

tegen het vonnis van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen van 17 februari 2016, zetelend zoals in kort geding, AR A/14/04873.

tegen

1. **EUROSTEEL FRAMING BVBA**, met maatschappelijke zetel te 9111 BELSELE, Nieuwe Baan 72, KBO 0829.467.982.

Geïntimeerde; vertegenwoordigd door Mr. LIPPENS Elissa loco Mr. TERMOTE Philippe, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Cockerillkaai 18.

2. **LPW CORPORATE BVBA**, met maatschappelijke zetel te 1200 BRUSSEL, Lambeaulaan 116, KBO 0821.499.730.

Geïntimeerde; vertegenwoordigd door Mr. NYSTEN Steven, advocaat te 3000 LEUVEN, Brusselsesteenweg 62

II.
2016/AR/659

LPW CORPORATE BVBA, met maatschappelijke zetel te 1200 BRUSSEL, Lambeaulaan 116, KBO 0821.499.730.

appellante; vertegenwoordigd door Mr. NYSTEN Steven, advocaat te 3000 LEUVEN, Brusselsesteenweg 62

tegen het vonnis van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen van 17 februari 2016, zetelend zoals in kort geding, AR A/14/04873.

Tegen :

EUROSTEEL FRAMING BVBA, met maatschappelijke zetel te 9111 BELSELE, Nieuwe Baan 72, KBO 0829.467.982.

Geïntimeerde; vertegenwoordigd door Mr. LIPPENS Elissa loco Mr. TERMOTE Philippe, advocaat te 2000 ANTWERPEN, Cockerillkaai 18.

1. De antecedenten en de vorderingen

BVBA Eurosteel Framing stelde op 13 juni 2014 tegen BVBA DIY Industrial Belgium, de heer [REDACTED] en BVBA Policylock.com een stakingsvordering in bij de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen afdeling Antwerpen zetelend zoals in kort geding .

Op 03 november 2014 liet Eurosteel ten aanzien van BVBA LPW Corporate een dagvaarding betekenen in gedwongen tussenkomst in het geding.

De eis van Eurosteel strekte er volgens syntheseconclusie toe ten aanzien van alle verweerders te horen zeggen voor recht dat zij inbreuken hebben gepleegd op art. VI.104 WER door afwerving van zowel cliënteel als personeel en dit door het onrechtmatig aanwenden van bedrijfsmiddelen, met name door zich de toegang te verlenen tot de emailservers, de broncode van de website van Eurosteel en de interne bedrijfsgegevens en het klantenbestand van Eurosteel.

Zij vorderde dat verweerders bijgevolg, onder welke handelsbenaming dan ook, verbod werd opgelegd om verder contact op te nemen met personen die deel uitmaken van haar klantenbestand en/of met dit klantenbestand te contracteren onder verbeurte van een dwangsom van 100.000 euro per vastgestelde inbreuk, met de veroordeling van verweerders solidair, minstens in solidum dan wel de ene bij gebreke aan de andere, tot de kosten van het geding.

Met het thans bestreden vonnis van 17 februari 2016 verklaarde de voorzitter de vordering van Eurosteel toelaatbaar en deels gegrond.

Er is voor recht gezegd dat DIY Industrial Belgium en LPW Corporate door onrechtmatige afwerving van cliënteel van Eurosteel een inbreuk hebben gemaakt op art. VI.104 WER , de staking ervan is bevolen en hen werd verbod opgelegd om, onder verbeurte van een dwangsom van 100.000 euro per vastgestelde inbreuk, gedurende een periode van drie jaar ingaande vanaf de betekening van het vonnis, op onrechtmatige wijze contact te nemen dan

wel te contracteren met vijf ondernemingen die deel uitmaken van het klantenbestand van Eurosteel, met name BVBA All Stage Equipment International, BVBA Stone Factory; de natuurlijke personen AC Projects en Light Steel Framing, en B.V. naar Nederlands recht Orange Steel & Framing.

De vordering van Eurosteel tegen [REDACTED] en BVBA Policylock.com werd ongegrond verklaard met verwijzing van Eurosteel in de kosten ten aanzien van beiden.

DIY Industrial Belgium en LPW Corporate zijn elk veroordeeld tot de helft van de gerechtskosten in hoofde van Eurosteel, vereffend op de dagvaardingskosten, niet begroot door Eurosteel, en op de rechtsplegingsvergoeding van 1.320 euro.

Eurosteel liet het vonnis betekenen aan DIY Industrial Belgium en LPW Corporate op 24 februari 2016.

Met twee afzonderlijke op 24 maart 2016 neergelegde verzoekschriften tekenden zowel DIY Industrial Belgium (2016/AR/658) als LPW Corporate (2016/AR/659) hoger beroep aan.

Beiden menen onterecht veroordeeld te zijn.

Zij vorderen in hoger beroep dat voor recht wordt gezegd dat de eis van Eurosteel onontvankelijk minstens ongegrond had moeten worden verklaard met verwijzing van Eurosteel in de kosten van beide aanleggen.

Eurosteel concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep en tot de bevestiging van het eerste vonnis met bijkomende veroordeling van appellanten tot de kosten van het hoger beroep.

2. Beoordeling

1.

De twee hogere beroepen zijn gericht tegen hetzelfde vonnis.

De zaken worden samengevoegd.

2.

Voor een uiteenzetting van de feitelijke gegevens die aan de betwisting ten grondslag liggen verwijst het hof naar het bestreden vonnis, en naar de opgave ervan in de conclusies der partijen.

3.

Het faillissement van DIY Industrial Belgium is uitgesproken op 21 maart 2017.

De curator van het faillissement doet afstand van het hoger beroep en deze afstand wordt door de raadsman van Eurosteel en door de raadsman van LPW Corporate aanvaard zonder tegen de curatele nog enige vordering inzake gerechtskosten te handhaven.

Er wordt aan de partijen hiervan akte verleend.

4.

LPW Corporate handhaaft in hoger beroep de door de eerste rechter verworpen exceptie van onontvankelijkheid van de eis van Eurosteel.

Zij wijst erop dat Eurosteel haar met de eerlijke handelspraktijken strijdige daden verwijt met betrekking tot de activiteit van het ontwerpen en produceren van een uniek concept van staalconstructies naar analogie en als alternatief met en voor de houtskeletbouw.

Volgens appellante heeft geïntimeerde voor deze activiteit (code 25.110 “*vervaardiging van metalen constructiewerken en delen ervan*”) geen inschrijving bij de Kruispuntbank van Ondernemingen zodat haar eis onontvankelijk is met toepassing van art. 14 van de Wet van 16 januari 2003 tot oprichting van de KBO, thans art. III.26 §2 WER. Eurosteel heeft volgens appellante enkel inschrijvingen voor andere activiteiten met name van vervaardiging, leasing en verhuur van machines, handelsbemiddeling en groothandel in machines.

Geïntimeerde stelt hiertegenover dat de activiteiten waarop haar stakingseis is gebaseerd, deze zijn van handelaar in geprefabriceerde gebouwen en constructies van metaal, zodat zij de inschrijving onder code 25.110 volgens haar niet behoeft.

Zij argumenteert wel degelijk ingeschreven te zijn in de KBO onder RSZ 2008 46.739 in de subklasse “*Groothandel in overige bouwmaterialen*” wat concreet omvat:

- de groothandel in geprefabriceerde gebouwen en constructies van cement, beton, kunststeen, kunststof en metaal;
- de groothandel in metaalschrijnwerk en schrijnwerk van kunststof;
- de groothandel in overige bouwmaterialen, n.e.g. (onderlijning door geïntimeerde).

5.

Art. III.26 §2 WER betreft de hypothese dat een handels- of ambachtsonderneming wel een inschrijving heeft in de KBO maar dat haar vordering is gebaseerd op een activiteit waarvoor

zij op het ogenblik van de inleiding ervan, niet is ingeschreven of die niet valt onder het maatschappelijk doel waarvoor de onderneming op die datum is ingeschreven.

De sanctie is de onontvankelijkheid van de eis gestoeld op de activiteit waarvoor de onderneming geen inschrijving in de KBO heeft genomen of die niet vervat is in haar maatschappelijk doel, tenzij de exceptie niet *in limine litis* is opgeworpen.

Niet betwist wordt dat de exceptie in deze voor elk ander verweer is opgeworpen door appellante, en dat de activiteit waarvoor Eurosteel de vordering instelt behoort tot haar maatschappelijk doel.

Enkel de vraag van de beweerde onvolledige inschrijving van Eurosteel in de KBO maakt voorwerp van discussie uit.

Het hof stelt vast dat de vordering van Eurosteel gestoeld is op haar activiteiten als handelaar in geprefabriceerde gebouwen en constructies van metaal.

Voor deze activiteiten heeft zij wel degelijk een inschrijving in het KBO-register.

Naast de hoofdactiviteiten vermeld onder "*Activiteiten Nacebel-code versie 2008*" voor vervaardiging van machines allerhande, ook voor metaalbewerking, handelsbemiddeling, en groothandel, verhuur en leasing van machines, is sedert 10 februari 2014 -voor de inleidende dagvaarding- Eurosteel inderdaad ook onder "*RSZ-activiteiten Nacebel-code versie 2008*" ingeschreven voor de hoofdactiviteit met code 46.739 zijnde "*Groothandel in overige bouwmaterialen*".

Zoals hoger aangehaald betreft die laatste code onder meer "*Groothandel in geprefabriceerde gebouwen en constructies van (...) metaal*" en "*Groothandel in metaalschrijnwerk*".

Dit geeft een goede omschrijving van de activiteiten waarop Eurosteel haar stakingeis heeft gestoeld.

Onterecht meent LPW Corporate dat slechts rekening mag worden gehouden met de "vestigingseenheidsgegevens" (die geen groothandel in geprefabriceerde gebouwen vermelden) en niet met de "ondernemingsgegevens" die de BTW- en RSZ-activiteiten weergeven.

Het door LPW Corporate gemaakte onderscheid vindt geen grond in de wettekst.

De RSZ-inschrijving in de KBO maakt deel uit van de volledige inschrijving van Eurosteel.

Het hof onderschrijft op dit punt de oordeelkundige motivering van de eerste rechter die ook in hoger beroep door appellante niet wordt weerlegd.

Terecht onderlijnde hij dat art. III.26 §2 WER niet het engere begrip “economische activiteit” gehanteerd in art. III.18 §1,7° WER, vermeldt.

Evenzeer terecht benadrukte de eerste rechter dat hier slechts één vestigingseenheid van Eurosteel was/is zodat het duidelijk is dat alle inschrijvingen -met inbegrip dus van de RSZ-inschrijving- voor die ene vestiging gelden.

Het enkele feit dat de inschrijving bij de RSZ en bij de KBO een andere finaliteit hebben zoals appellante argumenteert, is in deze niet relevant voor de beoordeling van de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering van Eurosteel.

De verwijzing door appellante naar de bijkomende diensten van de ondernemingsloketten van de F.O.D. Economie, KMO, Middenstand en Energie is daarvoor evenmin dienend, net als de verwijzing door appellante naar een auteur die in zijn commentaar op een arrest van 25 oktober 2011 van het hof van beroep te Brussel de stelling verdedigt dat enkel de activiteiten per vestigingseenheid samen opgeteld de volledige inschrijving van de onderneming uitmaken en er geen rechtsgrond voorligt om de inschrijving van RSZ- (en BTW-) activiteiten te kwalificeren als deel van de inschrijving in de zin van art. III.18 WER (Smekens, B., “De sancties van onontvankelijkheid in art. III.26 Wetboek van Economisch Recht. Kritische evaluatie met rechtspraakanalyse”, *P&B* 2014/3, p. 83 e.v.).

De vordering van Eurosteel ressorteert onder de activiteiten waarvoor zij reeds op het ogenblik van de inleiding van haar eis in de KBO is ingeschreven.

De exceptie van onontvankelijkheid van de vordering werd op juiste gronden afgewezen.

6.

Tegen de beslissing van de eerste rechter dat geen onrechtmatige afwerving van personeel is aangetoond, tekende Eurosteel geen incidenteel beroep aan.

Evenmin komt zij in hoger beroep op tegen het oordeel van de eerste rechter dat niet bewezen is (i) dat het doel van de afwerving van cliënteel de desorganisatie van Eurosteel was, (ii) dat appellante hierbij verwarring poogde te stichten tussen de verschillende bedrijven in de staalindustrie waaronder zichzelf, en (iii) dat de broncodes van de website van Eurosteel zonder toestemming werden bekeken dan wel aangepast en dat er zich een blokkage voordeed.

7.

De vragen die ten gronde nog voorliggen aan de beoordeling van het hof zijn dus beperkt tot het oordeel van de eerste rechter dat appellante zich schuldig maakte aan de afwerving van

cliënteel minstens wat betreft de klanten [REDACTED] en [REDACTED] Installatietechniek BV en BAAS-architecten (project Böhmerhuis) en Nedframe, én dat er begeleidende omstandigheden zijn die aan die afwerving een onrechtmatig karakter verlenen bestaande uit het verspreiden van negatieve uitlatingen over Eurosteel en uit het onrechtmatig aanwenden van zakelijke stukken zoals klantgegevens, het businessplan van Eurosteel, en offerte- en prijsinformatie.

Appellante voert hierover aan dat geen bewijs voorligt van haar betrokkenheid bij de afwerving van klanten van Eurosteel, alleszins en minstens niet van het feit dat zulks op een onrechtmatige wijze zou zijn gebeurd.

Tot slot meent zij dat haar in geen geval met betrekking tot de vijf door de voorzitter weerhouden ondernemingen een stakingsbevel kan worden opgelegd.

8.

Door appellante worden slechts zeer beperkte stukken voorgelegd.

De door haar ontwikkelde argumenten overtuigen het hof niet van haar bewering dat er van haar zijde geen sprake is van klantenafwerving ten nadele van Eurosteel.

Op de pagina's 7 en 8 van het bestreden vonnis is op minutieuze wijze het omvangrijke mailverkeer onderzocht dat door Eurosteel wordt bijgebracht en waaruit ongetwijfeld blijkt dat het de duidelijke bedoeling was om minstens de twee door de eerste rechter weerhouden klanten van Eurosteel te laten beleveren door appellante hetgeen kennelijk ook gelukt is.

Het hof verwijst voor het detail van dit onderzoek naar de uitvoerige motivering in het bestreden vonnis en treedt deze bij.

Appellante slaagt er niet in de door de eerste rechter aan de inhoud van die mails gegeven invulling en betekenis te ontcrachten. Zij behandelt deze inhoud zelfs niet in detail maar beperkt haar verweer tot een betwisting in algemene bewoordingen.

De eerste rechter daarentegen duidt zeer nauwkeurig aan welk gevolg hij trekt uit welke mail (of samenlezing van mails) en van deze feitelijke beoordeling van de inhoud van de schriftelijke contacten tussen [REDACTED], [REDACTED], de heer en mevrouw de [REDACTED] e.a. en klanten van Eurosteel brengt appellante geen overtuigende weerlegging of andersluidende verklaring voor.

De lezing van het door Eurosteel overgelegde lijvige stukkenbundel toont onmiskenbaar aan dat er georganiseerd opzet was om binnen LPW Corporate door [REDACTED] en [REDACTED] [REDACTED], dadelijk na hun vertrek bij Eurosteel, dezelfde activiteiten te doen en dat hiertoe de klanten van Eurosteel werden benaderd.

Volgens appellante waren de betrokken ondernemingen nog geen klanten van Eurosteel doch betrof het slechts 'potentiële' klanten die de gezamenlijke stand van Eurosteel, DIY Industrial Belgium en LPW Corporate op de beurs van Batibouw 2014 bezochten.

Ook op dit punt duidde de eerste rechter concreet aan op grond van welke stukken (II.4, II.6 en III.15 van Eurosteel) vaststaat dat inzake het Böhmerhuis reeds een overeenkomst met Eurosteel was gesloten, zij het nog niet formeel ondertekend, terwijl ook Nedframe van plan was om minstens twee huizen met Eurosteel te bouwen. Zijn lezing van de inhoud van die stukken is juist en weerlegt het standpunt van appellante dat het slechts potentiële klanten betrof.

Eurosteel beweert geenszins dat alle potentiële klanten die via de gezamenlijke stand op Batibouw 2014 passeerden, volgens haar noodzakelijk bij haarzelf dienden terecht te komen.

Dat die klanten van Eurosteel werden afgeworven op actieve wijze teneinde zich door LPW Corporate te laten beleveren blijkt onder meer ook uit de samenlezing van stukken III.8, III.15, III.17, III.18, III.21 -23, III.26, III.11 met III.37, en III.1 samen met III.5-7 van Eurosteel.

Met reden is aanvaard dat DIY Industrial Belgium en LPW Corporate, via eerstgenoemde, cliënteel hebben afgeworven van Eurosteel ten behoeve van appellante.

9.

Evenmin slaagt appellante erin te betwisten dat die afwijking van klanten op zulke wijze geschiedde dat het een onrechtmatige afwijking betreft die zeker niet kan worden beschouwd als het voeren van normale en geoorloofde concurrentie.

Correct besloot de eerste rechter op grond van de stukken nrs. III.15 en III.19 van Eurosteel dat deze in een kwaad daglicht werd geplaatst bij de poging om haar de klanten in kwestie afhandig te maken.

Evenzeer met reden is in het eerste vonnis aanvaard dat teneinde met de klanten van Eurosteel te kunnen contracteren, bewust gebruik is gemaakt door LPW Corporate van bij Eurosteel onrechtmatig verkregen klantgegevens (zie onder andere stukken III.8, III.10, III.15, III.17, III.18-19 en III.23 van Eurosteel met betrekking tot onder meer het huis Böhmer), van het businessplan van Eurosteel (stukken II.1 en III.24 van Eurosteel) en van de prijzen van Eurosteel per lopende meter voor het vervaardigen van panelen (stuk III.20 van Eurosteel).

LPW heeft met de klanten van Eurosteel gecontracteerd waarbij zij diens klanten- en prijsgegevens actief in haar voordeel heeft aangewend, terwijl zij wist -minstens diende te

weten- dat die gegevens op onrechtmatige wijze werden verkregen door DIY Industrial Belgium.

De opstart van de concurrerende onderneming is voorbereid aan de hand van interne bedrijfsinformatie van Eurosteel waarover [REDACTED] als leidend architect-ingenieur en [REDACTED] als zaakvoerder bij Eurosteel konden beschikken, en die zij in de periode van of zeer kort na hun ontslag bij Eurosteel ten voordele van het concurrerende bedrijf hebben afgeleid.

Door het bekladden minstens in twijfel trekken van de competentie van de concurrent en door het gebruiken van diens vertrouwelijke bedrijfsinformatie om diens klanten te benaderen teneinde ze zelf te kunnen beleveren, wordt de concurrentie vervalst.

Door appellante is wel degelijk een inbreuk gepleegd op art. VI.104 WER waarvan de staking terecht is bevolen.

Dat dit bevel is opgelegd met betrekking tot vijf andere ondernemingen, klanten van Eurosteel, dan deze waarvan de onrechtmatige afwerving bewezen is geacht, is in concreto gerechtvaardigd gelet op het feit dat in deze effectief gevaar op herhaling van vergelijkbare inbreuken door appellante kan worden aangenomen (zie ook art. XVII.9 WER).

10.

Appellante faalt in haar hoger beroep.

Zij wordt bijkomend verwezen in de kosten ervan.

3. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der taal in gerechtszaken.

Het hof beveelt de samenvoeging van de zaken gekend onder A.R. nrs. 2016/AR/658 en 2016/AR/659.

Het hof stelt de afstand van hoger beroep en de aanvaarding van die afstand in de zaak gekend onder A.R. nr. 2016/AR/658 gerechtelijk vast.

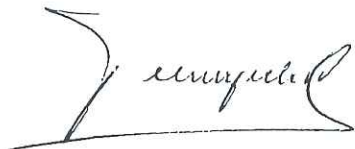
Het hof verklaart het hoger beroep in de zaak gekend onder A.R. nr. 2016/AR/659 ontvankelijk doch niet gegrond.

Het hof veroordeelt BVBA LPW Corporate bijkomend tot de kosten van het hoger beroep en vereffent deze aan de zijde van BVBA Eurosteel Framing op een geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding van 1.440 euro.

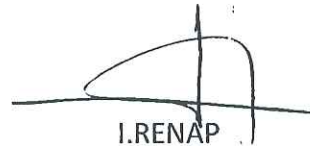
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 22 juni 2017 door

De heer E. HULPIAU
Mevrouw M.-C. WILLEMAERS
Mevrouw I. RENAP
Mevrouw C. VERSWYVELEN

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Griffier

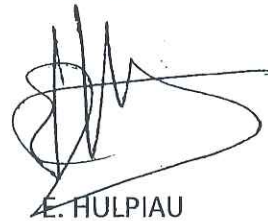
C. VERSWYVELEN

I. RENAP

M.-C. WILLEMAERS

E. HULPIAU

Bestemd voor bestuurlijke inlichting.

Vrij van griffierecht

Voor eensluidend kopie afgeleverd aan **FOD Economie, afdeling Consument en onderneming**

Antwerpen, **28 juni 2017**

V. Vriens
Griffier-hoofd van dienst

